

Regeringskansliet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Remiss om av slutbetänkandet En moderniserad fiskelagstiftning SOU 2025:89. LI2025/01477. Svar 2026-01-07

Er beteckning: LI2025/01477

Länsstyrelsen i Västra Götaland yttrar sig över Landsbygds- och infrastrukturdepartementets betänkande: En moderniserad fiskelagstiftning SOU 2025:89.

Sammanfattning

Länsstyrelsen tillstyrker i stort utredningens förslag och ser positivt på flertalet av de ansatser som utredningen föreslagit för den moderniserade fiskelagstiftningen.

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdförfattningar.

Länsstyrelsen föreslår att förbudet att saluföra och sälja fångster från fritidsfiske i havet bör utvidgas till att gälla all fisk som fångats vid fritidsfiske även i sötvatten.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att fiskevakter föreslås få genomföra kontroll över endast fritidsfiske och inte över yrkesmässigt fiske, och att sådan kontroll bara får avse sötvattensområden.

Synpunkter:

1 Författningsförslag

Förslag till fiskeförordning (2026:000), 7 kap. Fiskevård, naturvård och utsättning av fisk 2 §.

Länsstyrelsen anser att det ska göras ett tillägg i punkt ”4. skjutvapen eller sådana redskap som fisken kan spetsas” enligt: ”4. Skjutvapen, gäddsax eller andra sådana redskap som fisken kan spetsas med. ”Vidare anser Länsstyrelsen att skrivningen avseende ”Fiske med ålsax, vars tänder är högst sex millimeter, är dock tillåtet.” ska tas bort. Gäddsax är ett fiskeredskap som spetsar fisken men trots detta råder oklarheter om redskapet är tillåtet eller inte och det vore därför bra med ett förtydligande att så inte är fallet.

3.2 Utvecklingen av fiskeredskap och fiskemetoder inom fritidsfisket

Länsstyrelsen anser att är viktigt att förvaltningen tar hänsyn till att fisket utvecklas och att regelverket anpassas över tid när förutsättningarna ändras. Den tekniska utvecklingen av tex ekolod har ökat sportfiskets effektivitet mångfalt och givit möjlighet att rikta fisket efter specifika arter och storlekar av fisk, till och med prickskjutning med beten mot och förföljande av enskilda fiskindivider.

Parallellt med den tekniska utvecklingen har det också blivit vanligare att fisket som bedrivs tillämpar så kallad catch-and-release, vilket innebär att fångsten återutsätts levande. Fiske där fångsten återutsätts minskar hur mycket fisk som tas upp men kan också medföra fördröjd och förhöjd dödlighet som i praktiken leder till faktiska överskridanden av de fångstbegränsningar per dag som införts i beståndsvårdande syfte. Olika fiskarter är olika känsliga för olika typer av hantering. Det finns tex opublicerade undersökningar som tyder på att dödligheten hos fångad och återutsatt gös är hög. Ny kunskap måste användas och implementeras i lagstiftningen snabbare är vad som sker idag. Detta talar för att lagen tydligt ska uttrycka att regeringen eller den myndighet regeringen pekar ut ska utfärda regler kring användandet av avancerad elektronik inom fiske och då i synnerhet vid fiske på okvoterade arter eller fiske där hela grunden ligger utanför kvot såsom fritidsfisket. För kvoterat fiske finns inget skäl att begränsa nyttjandet av den mest avancerade

tekniken då den där i stället kan bidra till att minska miljöpåverkan genom att effektivisera infångandet av fastställd kvot.

3.4 Särskilt om fiskevårdens utveckling

Länsstyrelsen håller med utredningen om att vattendrag, sjöar och kustområden påverkats och förändrats av mänskliga aktiviteter. Därför behöver man avsätta resurser för åtgärder som kan bevara, återskapa och upprätthålla livskraftiga vattenmiljöer.

Åtgärdsbehovet är stort och det behövs ökade anslag för åtgärdsarbetet för att nå miljömålen. Länsstyrelsen har tidigare tillstyrkt ett införande av en allmän fiskevårdsavgift (SOU 2005:76) för de som fiskar på kusten och i de stora sjöarna. Även de som fiskar yrkesmässigt bör vara med och finansiera fiskevården i de vatten som de nyttjar.

Länsstyrelsen anser fortsatt att det behövs en långsiktig finansiering för fiskevård och där kan en fiskevårdsavgift som betalas av de nyttjar vattenområdena vara en central del. Att bedriva fiskevård är också viktigt eftersom välmående fiskbestånd och friska akvatiska ekosystem bidrar till en trygg och hållbar livsmedelsförsörjning. Genom att stärka ekosystemens motståndskraft minskar sårbarheten vid kriser, samtidigt som tillgången till inhemsk fisk som resurs säkerställs.

9.3 Lagen ska innehålla en inledande syftesbestämmelse

Länsstyrelsen tillstyrker förslag till syftesbestämmelse. Det är positivt med en inledande syftesbestämmelse som sätter ramen för hur övriga paragrafer ska tillämpas och förstås.

9.6 Lagen ska innehålla särskild reglering om vilka organismer som omfattas av lagens bestämmelser om fiske

Länsstyrelsen anser att det är bra att lagstiftningens tillämpningsområde tydliggörs. Länsstyrelsen tolkar förslaget som att lagstiftningen enbart ska tillämpas på fritt levande fiskar och andra marina biologiska resurser. Detta innebär att den därmed inte är tillämplig på fisk eller andra vattenlevande organismer i odling.

Tyvärr blir förslaget motsägelsefullt när regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera anges i förslaget. Se exempelvis kapitel 15 i utredningen, avsnitt 16.3.7, 16.6.8 samt 18.2.

Det skapar en stor otydlighet, i ett annars tydligt förslag, att införa regler som ska tillämpas på vattenbruk och vattenbruksprodukter, när lagens tillämpningsområde egentligen avgränsats till fritt levande fisk och marina biologiska resurser.

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, som fiskodling, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdförfattningar.

9.9 Lagen ska innehålla reglering om förhållandet till miljöbalkens bestämmelser

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att miljöbalken ska anses parallellt tillämpbar med fiskelagstiftningen och att 2 kap. miljöbalken ska tillämpas på yrkesfiske.

Länsstyrelsen ser dock ett stort behov av att utförligare motivera eller i författningskommentar ange i vilka processer, exempelvis provning enligt fiskelagstiftningen, som det bör gå att fastställa längre gående krav till följd av 2 kap. miljöbalken än vad som följer av fiskelagstiftningen. Det anges att yrkesfiske skulle kunna vara en sådan verksamhet som kan ge upphov till längre gående krav till följd av 2 kap. miljöbalken (s. 524–525), men det anges inte vidare i samband med vilken provning denna bedömning ska göras eller om det är meningen att detta ska ske i tillsynen.

Att bedömning mot 2 kap. miljöbalken ska ske i samband med provning i områden utpekade enligt 7 eller 8 kap. miljöbalken är dock tydligt, men det som behöver klargöras är om 2 kap. miljöbalken kan tillämpas även utanför sådana utpekade, skyddade områden – med andra ord för fiske (primärt yrkesfiske, se ovan) som bedrivs i samtliga vatten.

Däremot avstryker länsstyrelsen utredningens förslag om att vissa fiskeåtgärder ska vara provningspliktiga enligt 11 kap. miljöbalken. Länsstyrelsen bedömer att detta förslag är processekonomiskt ofördelaktigt. I samband med den provning som föreslås genomföras utifrån fiskelagstiftningen bör det i stället kunna genomföras en provning och bedömning utifrån miljöbalkens hänsynsregler. Detta

förutsätter att 2 kap. miljöbalkens tillämpningsområde klargörs enligt föregående stycke. Med detta förslag skulle en prövning enligt fiskelagstiftningen alltså också kunna omhänderta bedömningar enligt till exempel principen om bästa möjliga teknik och lokaliseringsprincipen. Länsstyrelsen ser effektivitets- och processekonomiska vinster med ett sådant förfarande.

Kap 10, Förslag och bedömningar om rätt och möjligheter till fiske, grundläggande resursfördelning samt hur fiske i allmänhet får bedrivas:

Av den moderniserade fiskelagen ska det framgå att den som fiskar med stöd av frifiskerätt utan att inneha fiskelicens eller personlig fiskelicens endast ska få fiska med handredskap och att det ska kunna meddelas föreskrifter om att tillåta fiske med andra rörliga redskap om beståndssituationen tillåter det.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget och vill i sammanhanget lyfta fritidsfisket efter hummer som har mycket stor kulturell och känslomässig betydelse för många utövare längst Bohuskusten. Hummerfisket brukar populärt kallas för "kustens älgjakt". Hummern är en art där fisket till övervägande del bedrivs kustnära. Fisket kan därmed regleras på nationell basis. Länsstyrelsen anser därför att det bör vara möjligt att fortsätta att bedriva ett fritidsfiske med stöd av ett adaptivt regelverk såsom skett hittills.

10.2 De grundläggande bestämmelserna om rätt och möjlighet till fiske

Bilagan till fiskelagen:

Länsstyrelsen anser att tillträde kopplat till begreppet öppen strand bör tas bort. Bestämmelsen om öppen strand kan feltolkas och begreppet öppen strand bör tas bort.

10.3.4 Den moderniserade fiskelagen ska innehålla reglering om krav på tillstånd för att i vissa fall sträcka fast redskap från enskilt vatten ut i allmänt vatten

Förslag: Bestämmelserna om vattenverksamhet i miljöbalken bedöms också tillämpliga vid användning av vissa fasta redskap

Länsstyrelsen avstryker förslaget att fasta redskap bör provas även enligt 11 kap. miljöbalken. Det bör inte införas en dubbelprövning för fasta redskap. Länsstyrelsen föreslår att detta även fortsatt ska

hanteras med stöd av fiskelagstiftningen, men att 2 kap. miljöbalken ska kunna tillämpas vid dessa bedömningar, jämför avsnitt 9.9 ovan.

10.4.7 Frågan om möjligheter till ytterligare resursfördelning mellan de som fiskar med stöd av frifiskerätt behöver utredas vidare

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag att utreda frågan om att Havs- och vattenmyndigheten bör kunna meddela föreskrifter för andra än yrkesfiskare utifrån andra skäl än fiskevårdsskäl.

Konsekvenserna för livsmedelsförsörjningen bör särskilt belysas. Länsstyrelserna bör ha en viktig roll i processen då de har regional kunskap om fisket och fiskbestånden.

Länsstyrelsen vill i sammanhanget nämna att det vore önskvärt med ett förbud mot att lägga redskap i farleder. Detta skulle bidra till förbättrad sjösäkerhet och minska risken att redskap går förlorade och blir spökfiskande.

Kap 11, Förslag och bedömningar som särskilt rör bedrivande av yrkesmässigt fiske

11.4.1 En personlig fiskelicens ska få beviljas för yrkesmässigt fiske som inte kräver en fiskelicens

Länsstyrelsen anser att det bör övervägas att införa ett enhetligt licenssystem för allt fiske som bedrivs som näringsverksamhet. Det hade underlättat om alla fiskelicenser var utställda på fiskefartyg och fiskeföretag som det är i havet.

Ett återkommande problem i inlandsfisket som bedrivs med stöd av personlig fiskelicens är att det är de själva som person som alltid måste vittja redskapen, vilket skapar problem vid tex sjukdom, vab mm. Detta kan också göra att yrket som insjöfiskare blir mindre attraktivt och kan göra det svårare att föryngra fiskarekåren.

11.11.1 Användning av REM-system (elektronisk fjärrövervakning) för övervakning och kontroll av landningsskyldigheten

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. Brister i rapportering av landningar har visat att det behövs. Det är också bra att det ska göras en bedömning av risk för bristande efterlevnad även för fartyg med en kortare längd än 18 meter.

Kap 12, Förslag och bedömningar som särskilt rör fritidsfiske

12.3 Den moderniserade fiskelagen ska innehålla en upplysningsbestämmelse om förbudet mot att saluföra och sälja fångster från fritidsfiske i havet

Förbudet att saluföra och sälja fångster från fritidsfiske i havet bör utvidgas till att gälla all fisk som fångats vid fritidsfiske även i sötvatten även om det inte finns krav på det via artikel 55.5 i kontrollförordningen. Ett motiv till att det bör gälla all fisk är att det bedrivs ett rätt omfattande fiske och försäljning av fångst från exempelvis Vänern utan stöd av personlig fiskelicens. Många gånger bedrivs fisket i mer eller mindre yrkesmässig skala. Det är inte heller ovanligt att detta fiske bedrivs under fiskarnas lektid.

12.4.3 Föreskrifter om registrering av fritidsfiskare och rapportering av fångster från fritidsfiske i andra fall

Förslag: Havs- och vattenmyndigheten får meddela föreskrifter om i vilka fall den som fritidsfiskar i havet eller i statligt förvaltade sötvattensområden ska registrera sig och rapportera uppgifter om fångster från fritidsfisket när det behövs. För att säkerställa kunskapsinhämtning om bestånden, eller för att säkerställa att fritidsfisket är miljömässigt hållbart på lång sikt eller för att förvalta fritidsfisket i enlighet med syftet med denna lag.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. För vissa arter står fritidsfisket för det största uttaget av fisk/skaldjur, men vi vet inte exakt hur uttaget ser ut. Detta gör det svårt att uppskatta fiskeridödligheten och därmed storleken på bestånden. Ett register ger också möjlighet att snabbt få ut viktig information till alla utövare om exempelvis regeländringar. Det kan också öka möjligheten att implementera nödvändiga regelförändringar snabbt vilket kommer vara en förutsättning för att kunna implementera en adaptiv ekosystembaserad fiskförvaltning.

Länsstyrelsen anser att förslaget bör omfatta rapportering av alla berörda arter i såväl hav som statligt förvaltade inlandsvatten.

Länsstyrelsen saknar en motivering till varför man ska ha fyllt 18 år för att registrera sig. För att få ett så fullständigt register som möjligt bör även yngre personer vara registrerade. Ålder för obligatorisk registrering bör lämpligen vara samma ålder som man är straffmyndig från.

12.4.4 Havs- och vattenmyndigheten ska ansvara för register över fritidsfiskare och ta emot rapportering avseende fritidsfiske

Länsstyrelsen vill upplysa om att det för Vänerns del i finns ett register som drivs av Länsstyrelsen i Värmland, där alla som fiskar med nät behöver registrera sig för att få fiska på allmänt vatten. Detta är reglerat i FIFS 1994:14.

Enligt uppgift från Havs- och vattenmyndigheten kommer Sverige att använda det register som kommissionen utvecklar på unionsnivå. Länsstyrelsen anser att det borde övervägas att i stället utgå från appen Spöreg som är ett etablerat system. Spöreg har utvecklats i samarbete mellan Sveriges lantbruksuniversitet (SLU), Länsstyrelsen i Stockholms län och Sveriges Organiserade Fiskeguider (SOF). Förslagsvis kan SLU få ett riktat uppdrag att förvalta och driva registret framöver.

För att möjliggöra en effektiv kontroll bör registrering göras innan fisket påbörjas. Vidare bör det vara krav på att fångst registreras innan landning i hamn eller innan fiskeplatsen lämnas. Utan sådant krav är det inte möjligt att kontrollera regelefterlevnaden av fångstregistreringsskyldigheten.

12.4.6 Direktåtkomst till register över fritidsfiskare

Förslag: Den moderniserade fiskelagen ska innehålla en bestämmelse om att Kustbevakningen och länsstyrelsen får medges direktåtkomst till ett sådant register över fritidsfiskare.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget då det är nödvändigt att ha tillgång till det registret exempelvis för att kontrollera att rapportering gjorts i samband med tillsyn av landning.

12.5 Märkning av fångst

Bedömning: Havs- och vattenmyndighetens förslag om märkning av fångst och avgifter för fångstmärken bör utredas vidare.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. I det vidare utredningsarbetet bör det studeras hur system med märkning av fångst har implementerats i andra länder.

Kap 14, Förslag och bedömningar om fiskevård, naturvård och utsättning

Reglering i EU:s förordning om invasiva främmande arter

Signalkräfta nämns i stycket om främmande arter. Länsstyrelsen vill påpeka att det handlar om många fler arter än signalkräfta och att främmande arter är ett av de största hoten mot biologisk mångfald. Antalet fynd av nya främmande arter i länet ökar.

14.3.1 Ansvaret för fiskevård är i viss mån otydligt

Länsstyrelsen avstyrker utredningens förslag att ansvarsfördelning för fiskevård mellan stat och fiskerättsinnehavare ska fortsätta utredas. Länsstyrelsen bedömer att det med befintligt utredningsunderlag är möjligt att föreslå nödvändiga förändringar. Det vore lämpligt vid införande av en moderniserad fiskelagstiftning att förslag även finns och införlivas i denna fråga för en heltäckande lagstiftning.

14.3.2 Det ska fortsatt finnas möjligheter att meddela föreskrifter om fiskevård

Tillstyrker, ingen ändring i sak mer än ändrade begrepp.

14.5 Utsättning och flyttning av fisk, vattenlevande kräftdjur och vattenlevande blötdjur

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag att vattenbruk och odlingar tas bort från nuvarande 2 kap. 16 § fiskeförordningen, detta då dessa verksamheter kommer att omfattas av miljöbalkens provningsregler.

Länsstyrelsen bedömer att det behöver klargöras var gränsen går mellan *fisk i fångenskap* och *fritt levande fisk*, eftersom dessa kommer omfattas av olika lagstiftningar vid olika tillfällen.

Länsstyrelsen anser att en rimlig tolkning är att fisk som sätts ut blir *fritt levande fisk* vid tillfället då de släpps ut i naturvatten. Detta bör förtydligas i författning alternativt i författningskommentar.

Kap 15, Förslag och bedömningar om hantering av fiskeri- och vattenbruksprodukter:

Länsstyrelsen tolkar utredningens förslag som att lagstiftningen enbart ska tillämpas på fritt levande fiskar och andra marina biologiska resurser. Detta innebär att den därmed inte är tillämplig på fisk eller andra vattenlevande organismer från odling.

Fiskeriprodukter bedöms utgöra produkter från fritt levande fiskar och andra fritt levande marina biologiska resurser.

Vattenbruksprodukter bedöms i stället utgöra produkter från vattenbruket, och därmed inte från fritt levande organismer. Det skapar otydlighet och motsägelser i förhållande till lagens föreslagna tillämpningsområde.

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, som fiskodling, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdförfattningar.

Se även länsstyrelsens kommentar vid avsnitt 9.6 ovan.

Kap 16, Förslag och bedömningar om kontroll och övervakning:

16.3.3 Havs- och vattenmyndigheten, Jordbruksverket, Kustbevakningen, länsstyrelsen och Transportstyrelsen ska ansvara för kontroll och övervakning.

Länsstyrelsen bedömer att tillsyn av utmärkning av vattenbruk bör utföras av Transportstyrelsen eftersom tillstånden utges av dem enligt Jordbruksverkets föreskrifter.

16.3.10 Särskilt om fiskevakter

Den moderniserade fiskeförordningen ska innehålla en bestämmelse om att fiskevakter får förordnas av länsstyrelsen. Av den föreslagna nya bestämmelsen i lagen framgår att fiskevakter får genomföra kontroll över fritidsfiske och inte över yrkesmässigt fiske, och att sådan kontroll bara får avse sötvattensområden.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget dels att tillsyn inte får avse yrkesmässigt fiske, dels att tillsyn i havet inte kan ingå. Enligt utredningens förslag kommer de fisketillsynspersoner som länsstyrelserna i dag förordnar, att benämnas fiskevakter och endast ansvara för kontroll av efterlevnaden av bestämmelser som är tillämpliga vid fritidsfiske i sötvattensområden. Förslaget får flera negativa konsekvenser om det antas. Till exempel kommer fiskevakter som påträffar redskap som tillhör yrkesfiskare inte ha befogenhet att kontrollera vad det är för redskap som står ute, om

de har rätt maskstorlek med mera. Framför allt kan det bli ett problem i sjöar där det bedrivs yrkesmässigt fiske och där tillsynen idag bedrivs på uppdrag av fiskevårdsområdet i sjöarna, tex kan detta gälla sjöarna Skagern, Ymsen och Viken.

16.3.4 Havs- och vattenmyndighetens ansvar

Utredningen föreslår att HAV ska kunna överlåta åt Länsstyrelsen att kontrollera och övervaka vattenbruksverksamhet, en reglering till följd av EU-förordning 708/2007. Det skapar en otydlighet och utgör en motsättning i förhållande till lagens föreslagna tillämpningsområde. Se även länsstyrelsens kommentar vid avsnitt 9.6 samt 15 kap. ovan.

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, som fiskodling, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdförfattningar.

Utredningens förslag är särskilt otydlig när det införs kontroll för vattenbruk som enligt redan beslutade lagförändringar, från 1 juli 2026, kommer vara föremål för kommunal tillsyn enligt miljöbalken.

16.3.5 Jordbruksverkets ansvar

Jordbruksverkets ansvar för vattenbruksprodukter utgör en motsättning i förhållande till lagens föreslagna tillämpningsområde. Se även länsstyrelsens kommentar vid avsnitt 9.6 samt 15 kap. ovan.

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, som fiskodling, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdförfattningar.

16.3.7 Länsstyrelsens ansvar

Förslag: Den moderniserade fiskeförordningen ska innehålla en bestämmelse om att länsstyrelsen ansvarar för att genomföra kontroll av fiske i havet och i sötvattensområden.

Länsstyrelsen delar utredningens förslag om att det behövs ett förtydligande av länens tillsynsuppdrag, då detta saknas i den nuvarande fiskelagen. Det är positivt att länsstyrelsen föreslår få ett förtydligat ansvar för fiskerikontroll då det kan bidra till en totalt sett mer robust fiskerikontroll och ett förstärkt samarbete mellan länsstyrelsen och övriga involverade myndigheter. Vi ser också positivt på att ansvarsfördelningen utvärderas efter fem år.

Trots nuvarande otydlighet har länsstyrelsen arbetat fram en fungerande tillsyn i nära samarbete med övriga tillsynsmyndigheter, såsom Havs- och vattenmyndigheten, Kustbevakningen och Sjöpolisen. I dag finns förordnade fisketillsynspersoner som har länsstyrelsen som uppdragsgivare och som bedriver tillsyn i framför allt sjöarna Väner och Vättern. Denna tillsyn avser idag såväl fritidsfiske som yrkesfiske.

Länsstyrelsen avstryker dock förslag avseende kontroll av vattenbruk, se bland annat 16.3.4 ovan.

16.4.1 Befogenheter vid utövande av kontroll och övervakning

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

16.4.3 Särskilt om beslag

Möjligheterna att ta föremål i beslag ska utökas i förhållande till nuvarande lagstiftning

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. Att fiskevakter ska ha möjlighet att ta redskap i beslag även i andra situationer än då en person påträffas på bar gärning när hen begår ett brott är avgörande för att kunna bedriva en ändamålsenlig fiskerikontroll som leder till goda förutsättningar att vid överträdelser gå vidare till ändamålsenliga påföljder.

16.5 Utredningens förslag om förelägganden och förbud samt vite

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. För en effektiv kontroll är det ändamålsenligt och välkommet att kontrollens omfattning klargörs och omfattar även *beslut som har meddelats med stöd av lagen och föreskrifterna*.

Länsstyrelsen föreslår en mindre justering, där begreppet *föreskrifterna* ändras till *följdförfattningar*” så att tillämpningsområdet inte inskränks i något avseende.

Länsstyrelsen anser också att det är behövligt att förslaget kompletteras med en bestämmelse om att kontrollmyndigheten ska kunna ansöka om verkställelse genom Kronofogdens försorg, på motsvarande sätt som vid rättelse enligt miljöbalken, se 26 kap. 17 §. Detta är en nödvändig följdbestämmelse som behövs i de fall kontrollmyndigheten behöver besluta om verkställighet eller rättelse på felandes bekostnad.

16.6.8 Länsstyrelsen och Havs- och vattenmyndigheten ska lämna uppgifter till varandra med anledning av skyldigheter enligt rådets förordning (EG) nr 708/2007

Länsstyrelsen föreslår att regleringar till följd av EU-förordning 708/2007 om vattenbruk med mera inte införs i den moderniserade fiskelagstiftningen, utan i annan lag eller författning. Vattenbruk, som fiskodling, kommer framöver omfattas av miljöbalkens tillämpningsområde. Det skulle därför kunna övervägas att införa nödvändiga bestämmelser till följd av EU-förordningen i miljöbalken eller dess följdörfattningar.

Se även länsstyrelsen kommentar till avsnitt 9.6 med flera ovan.

Kap 17, Förslag och bedömningar som rör straff och andra sanktioner vid överträdelser:

17.3.2: Länsstyrelsen anser att det är viktigt att det i förarbetena till en ny lag diskuteras vad som kan avses vara sådana ringa fall som inte ska dömas till ansvar för. Enligt Länsstyrelsens mening bör överträdelser mot en reglering som införts i syfte att skydda och bevara hotade fiskbestånd inte kunna bedömas som ringa fall.

17.10.5: Länsstyrelsen tillstyrker att Jordbruksverket och HaV, likt idag, ges möjlighet att besluta om sanktionsavgift. Länsstyrelsen

anser dock att samtliga, utpekade kontrollmyndigheter bör ges ett sådant bemyndigande i syfte att möjliggöra en effektiv tillsyn.

Länsstyrelsen anser att det är viktigt att det i förarbetena till en ny lag diskuteras vad som kan avses vara sådana ringa fall som inte ska dömas till ansvar för. Enligt Länsstyrelsens mening bör överträdelser mot en reglering som införts i syfte att skydda och bevara hotade fiskbestånd inte kunna bedömas som ringa fall.

Kap 18, Förslag som rör behöriga myndigheter, överklaganden och övriga bestämmelser:

18.2: Länsstyrelsen tillstyrker och finner det lämpligt att HaV föreslås vara huvudansvarig myndighet. Det är dock en återkommande otydlighet i förslaget att den moderniserade fiskelagen ska genomföra EU-förordning 708/2007, detta behöver beaktas övergripande i flertalet frågor i det kommande arbetet, se tidigare kommentarer från länsstyrelsen.

I avsnittet omnämns dock inte länsstyrelsen som behörig myndighet. Detta är en brist som bör korrigeras.

18.3: Genom utredningens förslag försvinner såväl Jordbruksverket som HaV som instanser vid överklagande av Länsstyrelsens beslut. Förslaget är i stället att beslut enligt den nya lagen ska överklagas direkt till allmän förvaltningsdomstol. Att Jordbruksverket tas bort som överklagandeinstans är en naturlig följd av att Länsstyrelsen inte längre ska besluta om tillstånd för vattenbruk. Länsstyrelsen avstyrker dock förslaget om att också HaV ska tas bort som överklagandeinstans mot bakgrund av att överklagande hos sakkunnig myndighet bedöms vara en kostnadseffektiv och ändamålsenlig hantering av överklaganden enligt specialiserad sektorslagstiftning.

Utredningen förefaller heller inte ha övervägt mark- och miljödomstol som instans för överklagande. I vart fall framgår inte detta av utredningen. Länsstyrelsen bedömer att det förtydligade syftet med den moderniserade fiskelagen tydligt anger att fiskelagen numera ska tillämpas utifrån en hållbarhetsaspekt. Detta är frågor som mark- och miljödomstolen är vana vid och det finns därför goda skäl att överväga att beslut ska överklagas till denna instans i stället för till allmän förvaltningsdomstol.

18.8: Samtliga myndigheter som utför kontroll eller har mandat att meddela beslut enligt lagstiftningen, behöver för en effektiv tillämpning kunna tillämpa bestämmelse om omedelbar verkställighet. Därför bör förslaget om verkställighet kunna omfatta samtliga kontrollmyndigheter. Detta behöver följa direkt av lagstiftningen och är inget som bör lämnas till HaV eller Jordbruksverket att besluta om.

Kap 19, Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser,

19.1: Ikraftträdandet bör flyttas fram. Det bör finnas rimlig tid för alla parter att inrätta sig efter den nya lagstiftningen. Inte minst bestämmelserna om rapportering med mera som enskilda och näringsidkare kommer att behöva följa och som ska vara straffsanktionerande.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av länsöverdirektören Jörgen Peters med samordnaren Lars Molander som föredragande. I den slutliga handläggningen har medverkat funktionschefen Mats Ivarsson och länsjuristen Johanna Wiberg, Miljöjuridiska funktionen.